

Victor van der Sijp

Victor Hendrik Willem Marie van der Sijp is geboren op 3 december 1910 in Wamel. Hij was de zoon van Willem Johan Victor van der Sijp en Augusta Henriette Monod de Froideville (1880-1951). Zijn vader was rentmeester. De familie vertrok in 1916 naar Nederlands Indië.

In 1931 was hij assistent verkennerleiding bij groep 1 Groene troep in Malang. Kor Westplate was hier hopman. Deze groep was in 1925 opgericht. In juni 1931 ging de hopman met verlof naar Nederland en op dat moment had zijn groep vijf patrouilles, onder leiding van de vaandrags Van der Sijp en Soejoeti. In augustus werd dhr. Obdeyn hopman bij de groep. Aan het eind van het jaar waren er drie groepen; Groep 1 Groen, Groep 2 Paars en Groep 4 zwart. In januari 1932 keerde Westplate weer terug en werd weer hopman. Zijn groep won in 1932 de eerste prijs bij de Padvinders Rally in Lawang.

MALANG.
Groene Troep I.
Weer eens een bericht van de afd. Malang. Tijdens 't vertrek van hopman Westplate naar Holland bestond Malang nog maar steeds uit 1 troep van 5 patr., die onder leiding stond van de vaandrags V. v/d Sijp en Soejoeti.
Eindelijk in begin Augustus kregen we mijnheer Obdeyn als hopman in ons midden.
12 December '31. Installatie van hopman Obdeyn. We feliciteerden hem en wenschten hem vooral veel succes met zijn leiderschap.
Aan 't eind v/h jaar telde de afd. Malang 3 troepen n.l. de oude Groene troep, Zwarte troep en Paarse troep.

Tijdens de mobilisatie was Victor militie matroos schrijver bij de Marine. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Zijn vader woonde toen op Celebes. Victor vertrok op 25 januari 1943 met de Tacoma Maru 2 met 2000 krijgsgevangenen (allen Nederlanders) uit de haven van Batavia, Tandjong Priok, naar Singapore. De mannen waren deels afkomstig uit het kamp Patekoan in Batavia. Dit transport werd aangeduid als Java Party 10, het 10e krijgsgevangenen transport dat van Java vertrok.

Drie dagen later kwam het schip aan in Singapore en de krijgsgevangenen werden overgebracht naar het Changi-kamp. Ze werden later per trein overgebracht naar Ban Pong aan het beginpunt van de Birmaspoorweg in Thailand.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130

Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Victor kwam terecht in kamp Chungkai. Daar overleed hij aan malaria op 8 maart 1945. Hij werd begraven op Chungkai War Cemetery in Kanchiburi.

Meer informatie

[Willem Johan Victor van der Sijp \(overleden\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

Het Padvindersblad, jaargang 18, no 5, mei 1932

[Victor H W van der Syp \(locatie onbekend, 3 december 1910 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Victor Hendrik Willem Marie van der Sijp | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Victor Hendrik Willem Marie van der Sijp | Oorlogsgravenstichting](#)

[Java Party 12 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[japansekrijgsgevangenkampen.nl/Tacoma Maru 2.htm](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.